

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR ze dne 30.03.1984, sp. zn. 1 To 8/84, ECLI:CZ:NS:1984:1.TO.8.1984.1

Číslo: 10/1985

Právní věta: Povinnost nahradit státu náklady spojené s výkonem vazby vzniká teprve tím, že obviněný byl pravomocně uznán vinným (§ 152 odst. 1 písm. a) tr. ř.), nikoliv dnem propuštění obviněného z vazby. Tato povinnost není dotčena tím, že skutek, kterým byl obviněný uznán vinným, byl v rozsudku kvalifikován jinak než v usnesení o vznešení obvinění a v obžalobě, tedy ani tím, že obviněný byl uznán vinným mírnějším trestným činem, za který by nebyl vzat do vazby, kdyby bylo pro tento trestný čin od počátku vedeno trestní stíhání.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 30.03.1984

Spisová značka: 1 To 8/84

Číslo rozhodnutí: 10

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Náhrada nákladů výkonu vazby, Vazba

Předpisy: 141/1961 Sb. § 152 odst. 1 písm. a

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Nejvyšší soud ČSR zamítl podle § 148 odst. 1 tr. ř. stížnost odsouzené M. Š. proti usnesení krajského soudu v Praze ze dne 28. října 1983 sp. zn. 1 T 6/81.

Z odůvodnění:

Krajský soud v Praze rozhodl svým usnesením z 28. října 1983 sp. zn. 1 T 6/81 mimo jiné tak, že odsouzená M. Š. je podle § 152 odst. 1 písm. a) tr. ř. povinna nahradit státu náklady spojené s výkonem vazby.

Odsouzená podala proti tomuto usnesení v zákonné lhůtě stížnost. Uvádí v ní, že namítá promlčení pohledávky se zřetelem k tomu, že byla z vazby propuštěna 25. září 1980, tedy před více než třemi lety. Zároveň poukazuje na to, že v porovnání s obžalobou byla pravomocně odsouzena za mírnější trestný čin (pomoc trestnému činu porušování povinnosti při nakládání s finančními a hmotnými prostředky podle § 10 odst. 1 písm. c), § 127 odst. 1 tr. zák.), za který by nebyla v průběhu trestního řízení vzata do vazby. Stěžovatelka proto navrhl, aby napadené usnesení bylo zrušeno.

Nejvyšší soud ČSR přezkoumal podle § 147 odst. 1 tr. ř. správnost všech výroků napadeného

usnesení, proti nimž mohla stěžovatelka podat stížnost, a řízení předcházející napadenému usnesení, a shledal, že stížnost není důvodná.

Nejvyšší soud ČSR zjistil z obsahu spisu, že proti odsouzené bylo podle § 160 odst. 1, § 163 odst. 1 tr. ř. zahájeno trestní stíhání, vzneseno obvinění a podána žaloba pro trestný čin rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví podle § 132 odst. 1 písm. c), odst. 2 písm. b), c) tr. zák. Usnesením okresního prokurátora v Příbrami z 19. května 1980 zn. Pv 383/80 byla odsouzená vzata do vazby, která začala 16. května 1980 a trvala do 25. září 1980, kdy odsouzená byla usnesením téhož prokurátora z 25. září 1980 zn. Pv 383/80 z vazby propuštěna. V dalším průběhu trestního stíhání byla M. Š. odsouzena rozsudkem krajského soudu v Praze z 30. září 1981 sp. zn. 1 T 6/81 za pomoc k trestnému činu porušování povinnosti při nakládání s finančními a hmotnými prostředky podle § 10 odst. 1 písm. c), § 127 odst. 1 tr. zák.; tento rozsudek nabyl právní moci 27. ledna 1982.

Podle ustanovení § 152 odst. 1 písm. a) tr. ř. povinnost odsouzené nahradit státu náklady spojené s výkonem vazby vznikla teprve tím, že byla pravomocně uznána vinnou, což se stalo dne 27. ledna 1982. Odsouzená se tedy nesprávně domnívá, že lhůta k promlčení této pohledávky k náhradě uvedených nákladů začala běžet ode dne, kdy byla z vazby propuštěna; v době propuštění z vazby M. Š. tuto povinnost neměla. Osoba (obžalovaný), která byla pravomocně uznána vinnou, je pak povinna nahradit mimo jiné uvedené náklady bez ohledu na to, zda v porovnání s obžalobou byla uznána vinnou mírnějším nebo přísnějším trestným činem, popř. jaký trest jí byl uložen, a zda vůbec jí byl uložen trest (srov. č. 20/1961 sb. rozh. tr.); tyto okolnosti nebrání a nemají vliv na vyslovení zmíněné povinnosti. Stěžovatelka proto nedůvodně poukazuje i na to, že nebyla vzata do vazby, pokud by bylo vedeno proti ní od počátku trestní stíhání pro trestný čin, kterým byla pravomocně uznána vinnou.

Za tohoto stavu krajský soud podle § 155 odst. 1 tr. ř. správně rozhodl o povinnosti odsouzené M. Š. k náhradě nákladů spojených s výkonem vazby (§ 152 odst. 1 písm. a/ tr. ř.).